

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1381/2013,

17. detsember 2013,

millega luuakse õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programm aastateks 2014–2020

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 19 lõiget 2, artikli 21 lõiget 2 ning artikleid 114, 168, 169 ja 197,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liit rajaneb sellistel väärtustel nagu inimväärlikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusi ning inimõiguste ja põhivabaduste austamine. Need on liikmesriikide ühised väärtused ühiskonnas, kus valitsevad pluralism, mittediskrimineerimine, sallivus, õiglus, solidaarsus ning meeste ja naiste võrdõiguslikkus. Inimestel on õigus kasutada Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping”) ja Euroopa Liidu lepinguga („ELi leping”) neile antud õigusi. Lisaks kajastab Euroopa Liidu põhiõiguste harta („harta”), mis Lissaboni lepingu jõustumisel muutus kogu liidus õiguslikult siduvaks, liidus isikutele antud põhiõigusi ja vabadusi. Neid õigusi tuleks edendada ja kaitsta. Tuleks tagada nende õiguste ja rahvusvahelistest konventsioonidest (millega liit on ühinenud, nagu näiteks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni puudega inimeste õiguste konventsioon) tulevate õiguste täielik kasutamine ning tuleks kaotada kõik tõkked. Lisaks kaasnevad nende õigustega vastutus ning kohustused teiste inimeste, inimühiskonna ja tulevaste põlvkondade ees.

(2) Euroopa Ülemkogu kinnitas Stockholmi programmis ⁽⁴⁾ taas prioriteeti arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel

rajanavat ala ning määras oma poliitiliseks prioriteediks õigustel põhineva Euroopa saavutamise. Rahastamist nimetati ühe olulise vahendina Stockholmi programmi poliitiliste prioriteetide edukaks rakendamiseks. Aluslepingutes ja Stockholmi programmis sätestatud ambitsioonikad eesmärgid tuleks saavutada luues muu hulgas ajavahemikuks 2014–2020 paindliku ja tõhusa õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmi („programm”), mis peaks hõlbustama planeerimist ja rakendamist. Programmi üldiseid ja konkreetseid eesmarke tuleks tõlgendada kooskõlas Euroopa Ülemkogu määratletud asjaomaste strateegiliste suunistega.

(3) Komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatises, mis käsitleb Euroopa 2020. aasta strateegiat, on sätestatud aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia. Euroopa 2020. aasta strateegia konkreetsete eesmärkide ja juhtalgatuste toetamiseks ja majanduskasvu soodustamiseks kavandatud mehhanismide hõlbustamiseks tuleks ühe põhielemendina kujundada välja hästi toimiv õigusel rajanev ala, kus on kaotatud takistused piiriüleste kohtumenetluste korraldamisele ja õiguskaitse kättesaadavusele piiriüleste juhtumite korral.

(4) Mittediskrimineerimine on liidu oluline põhimõte. ELi toimimise lepingu artikkel 19 osundab sammude astumisele, et võidelda diskrimineerimisega soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel. Mittediskrimineerimise põhimõte on kirjas ka harta artiklis 21, mida tuleks kohaldada harta artikli 51 piirides ja sellega kooskõlas. Tuleks arvestada diskrimineerimise eri vormide erisusi ja töötada paralleelselt välja vastavad meetmed ühel või mitmel põhjusel diskrimineerimise ennetamiseks ja takistamiseks.

(5) Programmi tuleks rakendada viisil, mis suurendaks vastastikku samade eesmärkide saavutamiseks võetud liidu meetmete mõju, pidades eelkõige silmas komisjoni 5. aprilli 2011. aasta teatist „Romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiate ELi raamistik aastani 2020” ⁽⁵⁾ ning nõukogu 19. mai 2011. aasta järeldusi, mis puudutavad romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiate ELi raamistikku aastani 2020, milles kutsutakse liikmesriike üles, süvalaiendamise põhimõtet järgides, käsitlema romade sotsiaalset ja majanduslikku tõrjutust neljas võtmetähtsusega valdkonnas – haridus, tööhõive, tervishoid ja eluase, ning samuti tagades, et romasid ei diskrimineerita, vaid nende põhiõigusi tunnustatakse võrdselt teiste kodanikega, ning võtma meetmeid, et kõrvaldada eksisteeriv segregatsioon, eelkõige hariduse ja eluaseme valdkonnas.

⁽¹⁾ ELT C 191, 29.6.2012, lk 108.

⁽²⁾ ELT C 277, 13.9.2012, lk 43.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 11. detsembri 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 16. detsembri 2013. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT C 115, 4.5.2010, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT C 258, 2.9.2011, lk 6.

- (6) Rassism, ksenofoobia, homfoobia ja muud sallimatuse vormid rikuvad otseselt vabaduse, demokraatia, inimõiguste ja põhivabaduste austamise ning õigusriigi põhimõtteid, millele liit on rajatud ja mis on ühised kõikidele liikmesriikidele. Võitlus nende diskrimineerimisnähtuste vastu on seetõttu pidev eesmärk, mis nõuab kooskõlastatud tegevust, sealhulgas rahaliste vahendite eraldamise kaudu. Need nähtused hõlmavad muu hulgas avalikku vägivalda või viha õhutamist isikute rühma või sellise rühma liikme vastu, ning muid kuritegusid, mis on toime pandud rassistlikel, ksenofoobsetel või homfoobsetel kaalutlustel. Selles kontekstis tuleks pühendada erilist tähelepanu vägivalda, viha, segregatsiooni ja stigmatiseerimise kõigi vormide ennetamisele ja nende vastu võitlemisele ning kiusamise, ahistamise ja sallimatu kohtlemise vastu võitlemisele, näiteks riigiasutustes, politseis, kohtusüsteemis, koolis ja töökohtadel.
- (7) Naiste ja meeste võrdõiguslikkus on üks liidu põhiväärtusi. Naiste ja meeste ebavõrdne kohtlemine rikub põhiõigusi. Lisaks aitab naiste ja meeste võrdõiguslikkuse edendamine kaasa ka Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele. Naiste ja meeste võrdõiguslikkuse edendamist käsitlevat eesmärki tuleks rakendada sellisel viisil, et suurendada vastastikku samade eesmärkide saavutamiseks võetud liidu või liikmesriikide meetmete, eelkõige Euroopa soolise võrdõiguslikkuse pakti (2011–2020) mõju.
- (8) Kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu praktikaga hõlmab soo alusel toimuv diskrimineerimine soovahetusest tulenevat diskrimineerimist. Käesoleva programmi rakendamisel tuleks seoses täiendavate sooga seotud aspektidega, sealhulgas sooidentiteediga, pöörata tähelepanu ka liidu õigusaktide ja Euroopa Liidu Kohtu praktika arengule.
- (9) Õigus väärrikale kohtlemisele nii töökohal kui ühiskonnas üldiselt väljendab liidu põhiväärtusi ning on vaja kooskõlastatud tegutsemist, et võimaldada suunatud meetmeid tööturu osas. Seetõttu peaksid meetmed soolise võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise vallas hõlmama meeste ja naiste vahelise võrdõiguslikkuse edendamist ja diskrimineerimise vastu võitlemist töökohal ja tööturul.
- (10) Igasugune laste, noorte, naiste ning teiste riskirühmade vastu suunatud vägivald tähendab põhiõiguste rikkumist ning tõsist tervisehäirete ohtu. Sellist vägivalda esineb kogu liidus ning sellel on tõsised tagajärjed ohvrite füüsilisele ja psühholoogilisele tervisele ning ühiskonnale tervikuna. Sellega tegelemiseks ja ohvrite kaitsmiseks on vaja tugevat poliitilist tahet ja kooskõlastatud tegevust,

mis tugineb Daphne programmide meetoditel ja tulemustel⁽¹⁾. Meetmete võtmine naistevastase vägivaldaga võitlemiseks aitab edendada naiste ja meeste võrdõiguslikkust. Kuna Daphne rahastamine on alates selle algusest 1997. aastal olnud tõeliselt edukas, olles populaarne nii sidusrühmade hulgas (avaliku sektori asutused ja akadeemilised institutsioonid ja valitsusvälised organisatsioonid) ning rahastatud projektide tõhususe seisukohalt, on oluline, et programmi rakendamisel säilitataks nimi „Daphne” seoses erieesmärgiga, mis on suunatud konkreetselt laste, noorte ja naiste vastu suunatud vägivaldaga võitlemisele, et hoida Daphne programmide mainet võimalikult kõrgena.

- (11) ELi lepingu artikli 3 lõikega 3 nõutakse, et liit edendaks lapse õiguste kaitset, võideldes samal ajal diskrimineerimise vastu. Lapsed on haavatavad, eelkõige vaesuse, sotsiaalse tõrjutuse ja puude tõttu või muus neid ohustavas eriolukorras, nagu näiteks nende tähelepanuta jätmise, röövimise või kadumise korral. Tuleb võtta meetmeid, et edendada laste õigusi ning toetada laste kaitsmist kahjuliku mõju ja vägivalda eest, mis ohustavad nende füüsilist või vaimset tervist ja rikuvad nende õigust arengule, kaitsele ja väärikusele.
- (12) Pideva tehnoloogilise arengu ja üleilmastumise olukorras tuleks jätkuvalt tõhusalt kaitsta isikuandmeid. Liidu andmekaitse õigusraamistikku tuleks kohaldada tõhusalt ja ühtselt kogu liidus. Selle saavutamiseks peaks liit suutma toetada liikmesriikide püüdlusi rakendada seda õigusraamistikku, pöörates erilist tähelepanu sellele, et üksikisikud saavad oma õigusi tõhusalt kasutada.
- (13) Kodanikud peaksid olema teadlikumad oma liidu kodakondsusest tulenevatest õigustest, nimelt oma vaba liikumise ja liidus elukoha valimise õigusest, õigusest hääletada ja kandideerida Euroopa Parlamendi valimistel ja elukohajärgse liikmesriigi kohaliku omavalitsuse valimistel selle riigi kodanikena võrdsel tingimustel ning õigusest pöörduda petitsiooni ja kodanikualgatuse ettepanekutega Euroopa Parlamendi poole igas aluslepingute keeles ning õigust esitada Euroopa Ombudsmanile kaebus haldusomavoli juhtumite kohta, ja nad peaksid

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. jaanuari 2000. aasta otsus nr 293/2000/EÜ, millega võetakse vastu ühenduse tegevusprogramm (programm „Daphne”) (aastateks 2000–2003), mis käsitleb laste, noorte ja naiste vastase vägivalda vastu võitlemist (EÜT L 34, 9.2.2000, lk 1). Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 803/2004/EÜ, 21. aprill 2004, millega võetakse vastu ühenduse tegevusprogramm (aastateks 2004–2008), mis käsitleb laste, noorte ja naiste vastase vägivalda vastu võitlemist ning ohvrite ja riskirühmade kaitsmist (programm „Daphne II”) (ELT L 143, 30.4.2004, lk 1). Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta otsus nr 779/2007/EÜ, millega luuakse ajavahemikuks 2007–2013 üldprogrammi „Põhiõigused ja õigusasjad” raames eriprogramm laste, noorte ja naiste vastu suunatud vägivalda ennetamiseks ja selle vastu võitlemiseks ning ohvrite ja riskirühmade kaitsmiseks (Daphne III programm) (ELT L 173, 3.7.2007, lk 19).

saama neid õigusi kasutada. Kodanike julgustamine demokraatias liidu tasandil aktiivsemalt osalema tugevdab Euroopa kodanikuühiskonda ja edendab Euroopa identiteedi arendamist. Kodanikud peaksid saama hõlpsasti elada, reisida, õppida, töötada ja teha vabatahtliku tööd teises liikmesriigis ning neil peaks olema võimalik eeldada, et neil on võrdsed võimalused kasutada, panna maksma ja kaitsta oma õigusi ilma igasuguse diskrimineerimiseta, olenemata sellest, kus nad Euroopa Liidus asuvad.

- (14) Üksikisikutel tarbijana ja ettevõtjana peaks olema võimalik kasutada oma liidu õigusaktidest tulenevaid õigusi piiriülestes kontekstis.
- (15) ELi toimimise lepingu artiklite 8 ja 10 kohaselt peaks programmi kõik meetmed toetama soolise aspekti arvestamist ning diskrimineerimisvastaseid eesmärgi. Korrapäraselt tuleks kontrollida ja hinnata seda, kuidas programmi meetmete raames käsitletakse soolise võrdõiguslikkuse ja diskrimineerimisvastase võitluse küsimusi.
- (16) Kogemused liidu tasandi meetmetega on näidanud, et programmi eesmärkide saavutamine praktikas nõuab mitmesuguseid vahendeid, sealhulgas õigusakte, poliitikaalgatusi ja rahalisi vahendeid. Rahastamine on oluline ning aitab täiendada seadusandlikke meetmeid.
- (17) Lisaks sellele, et programmi raames rahastatud meetmed on toonud toetusesaajatele reaalselt kasu, annavad need meetmed ka tõendusmaterjali, millele saab tugineda tõhustatud poliitika kujundamisel riiklikul ja liidu tasandil. Näiteks on Daphne programmid võimaldanud kõigi osalevate sidusrühmade vahel teadmiste ja heade tavade ülekandmist, sealhulgas liikmesriikide puhul seoses laste, noorte ja naiste vastu suunatud vägivalda ennetamise ja selle vastu võitlemisega.
- (18) Komisjoni 29. juuni 2011. aasta teatise pealkirjaga „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve” rõhutatakse vajadust liidu rahastamise ratsionaliseerimise ja lihtsustamise järele. Eelkõige praeguse majanduskriisi valguses on väga oluline kavandada ja juhtida liidu rahastamist võimalikult kohusetundlikult. Rahastamise mõistliku lihtsustamise ja tõhusa juhtimise saab tagada programmide arvu vähendamise ning rahastamiseeskirjade ja menetluste ratsionaliseerimise, lihtsustamise ja ühtlustamise kaudu.
- (19) Lihtsustamise, rahastamise tõhusa juhtimise ja sellele lihtsama juurdepääsu tagamise vajadusele vastamiseks tuleks käesoleva programmiga jätkata ja arendada edasi tegevusi, mida on varem ellu viidud Euroopa Parlamendi ja

nõukogu otsuse nr 1672/2006/EÜ⁽¹⁾ 4. osa (mittediskrimineerimine ja mitmekesisus) ja 5. osa (sooline võrdõiguslikkus) alusel, Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega 2007/252/EÜ⁽²⁾ kehtestatud programmi „Põhiõigused ja kodakondsus” alusel ning programmi „Daphne III” alusel. Nende programmide vahehindamised hõlmavad soovitusi, mille eesmärk on parandada nimetatud programmide rakendamist. Nende vahehindamiste tulemusi ning vastavate järeelhindamiste tulemusi on vaja käesoleva programmi rakendamisel arvesse võtta.

- (20) Rahaliste vahendite optimaalse kasutamise tagamine ja kulude tõhususe parandamine peaksid olema programmi eesmärkide saavutamise juhtpõhimõtted. Õiguste Euroopa loomiseks suunatud jõupinguste toetamiseks tuleks tagada asjakohane rahastamine. Oluline on tagada programmi võimalikult tulemuslik ja kasutajasõbralik rakendamine, tagades samal ajal õiguskindluse ja juurdepääsu kõigile osalejatele. Kõigile võimalikele toetusesaajatele rahastamisele juurdepääsu hõlbustamiseks tuleks lihtsustada ka taotlusmenetlust ja finantsjuhtimise nõudeid ning kõrvaldada halduskoormus.
- (21) Komisjoni 19. oktoobri 2010. aasta teatise pealkirjaga „Eli eelarve läbivaatamine” ja komisjoni 29. juuni 2011. aasta teatise pealkirjaga „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve” rõhutatakse seda, kui oluline on keskenduda rahastamisel tegevusele, millel on selge Euroopa lisaväärtus, s.t mille puhul liidu sekkumine võib luua lisaväärtust võrreldes üksikute liikmesriikide tegevusega. Selle määрусega hõlmatud meetmed peaksid aitama arendada vastastikust usaldust liikmesriikide vahel, suurendada piiriülest koostööd ja võrgustikke ning saavutada liidu õiguse õige, sidusa ja järjepideva kohaldamise. Rahastamine peaks aitama ka kõikidel asjaomastel isikutel saada tõhusaid ja paremaid teadmisi liidu õigusest ja poliitikast ning tagama nõuetekohase analüütilise aluse liidu õiguse ja poliitika toetamiseks ja arendamiseks, aidates nii kaasa nende nõuetekohasele rakendamisele ja rakendamise tagamisele. Liidu sekkumine võimaldab neid toiminguid ellu viia järjepidevalt kogu liidus ning tekitab mastaabisäästu. Lisaks suudab liit liikmesriikidest paremini lahendada piiriüleseid olukordi ning pakkuda vastastikuse õppe Euroopa platvormi.
- (22) Programmi raames rahastatavate meetmete valimisel peaks komisjon hindama pakkumusi varem kindlaks määratud kriteeriumide põhjal. Nimetatud kriteeriumid peaksid sisaldama kavandatud meetmete Euroopa lisaväärtuse hindamist. Ka riiklike projektide ja väikese mahuga projektide puhul saab näidata Euroopa lisaväärtuse olemasolu.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta otsus nr 1672/2006/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tööhõive ja sotsiaalse solidaarsuse programm „Progress” (ELT L 315, 15.11.2006, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta otsus 2007/252/EÜ, millega kehtestatakse ajavahemikuks 2007–2013 üldprogrammi „Põhiõigused ja õigusajad” (ELT L 110, 27.4.2007, lk 33), ja parandus, ELT L 110, 27.4.2007, lk 33.

- (23) Asutusi ja üksusi, kes tegutsevad Euroopa üldistes huvides programmiga hõlmatud valdkondades, tuleks käsitada oluliste osalejatena, kui nad on tõendanud või eeldatavasti tõendavad, et neil on arvestatav mõju nimetatud eesmärkide saavutamisele, ning neile tuleks eraldada rahalisi vahendeid kooskõlas menetluste ja kriteeriumidega, mis on ette nähtud vastavalt käesolevale määrusele komisjoni poolt vastu võetud iga-aastastes tööprogrammides.
- (24) Sotsiaalse väärtusega ühtlustatud teenuseid tuleks tõlgendada komisjoni otsuse nr 116/2007/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 tähenduses.
- (25) Programmile juurdepääsu omavad asutused ja üksused peaksid hõlmama riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke ametiasutusi.
- (26) Käesoleva määrusega sätestatakse kogu programmi kestuseks rahastamispakett, mis on Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga-aastase eelarvemenetluse käigus peamiseks juhiseks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 2. detsember 2013. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta)⁽²⁾ punkti 17 tähenduses.
- (27) Tagamaks, et programm on piisavalt paindlik, et reageerida kogu oma kestuse jooksul muutuvatele vajadustele ja asjaomastele poliitilistele prioriteetidele, tuleks komisjonile anda ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses käesoleva määruse lisas igale eriesmärgide rühmale määratud protsendimäära muutmise, mis ületab neid protsendimäärasid enam kui 5 protsendipunkti võrra. Selliste delegeeritud õigusaktide vajaduse üle otsustamisel tuleks protsendimäärasid arvutada programmi rahastamispaketi alusel kogu programmi kestuse ajaks ning mitte iga-aastaste eraldiste alusel. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjakohaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (28) Käesolevat määrust tuleks rakendada täielikult kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012⁽³⁾ („finantsmäärus”). Eelkõige seoses
- (29) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused seoses iga-aastaste tööprogrammide vastuvõtmisega. Nende volituste rakendamisel tuleks toimida kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽⁴⁾.
- (30) Vastavalt käesolevale määrusele komisjoni poolt vastu võetud iga-aastastes tööprogrammides tuleks tagada sobiv vahendite jaotamine toetuste ja riigihankelepingute vahel. Programm peaks eelkõige eraldama vahendeid toetustele, säilitades samal ajal piisava rahastamise riigihankelepingute jaoks. Iga-aastastest kulutustest peaks toetusteks kasutatav miinimummäär olema kindlaks määratud iga-aastastes tööprogrammides ja see ei tohiks olla alla 65%. Projektide planeerimise ja kaasrahastamise hõlbustamiseks sidusrühmadele peaks komisjon kehtestama selge pakkumuskutsete ajakava, projektide väljavalmimisele ja toetuste andmise otsuste tegemisele.
- (31) Liidu üldeelarve vahendite tõhusa eraldamise tagamiseks tuleks käesoleva programmi puhul püüelda järjepidevuse, vastastikuse täiendavuse ja koostoime poole selliste rahastamisprogrammidega, millega toetatakse teineteisega tihedalt seotud poliitikavaldkondi, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1382/2013⁽⁵⁾ loodud programmi „Kodanike Euroopa”, Euroopa Parlamendi
- ⁽¹⁾ Komisjoni 15. veebruari 2007. aasta otsus nr 116/2007/EÜ, millega reserveeritakse riigisisene numeratsiooniala algusega „116” sotsiaalse väärtusega ühtlustatud teenuste ühtlustatud numbritele (ELT L 49, 17.2.2007, lk 30).
- ⁽²⁾ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).
- ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide ellu viidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).
- ⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1382/2013, millega luuakse õigusprogramm aastateks 2014–2020 (Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 73).

ja nõukogu määrusega (EL) nr 1296/2013 ⁽¹⁾ loodud Euroopa Liidu tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi ning muude tööhõive ja sotsiaalküsimuste, siseküsimuste, tervise ja tarbijakaitse, hariduse, koolituse, noorte ja spordi, infoühiskonna ning laienemise valdkonna programmidega, eelkõige ühinemiseelse abi rahastamisvahendi (IPA II) ja Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega, mille ühissätted on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1303/2013 ⁽²⁾.

- (32) Komisjon peaks tagama üldise sidususe, vastastikuse täiendavuse ja sünergia liidu organite, ametite ja asutuste, nagu Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi ja Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti tööga, ja tegema kokkuvõtte teiste riiklike ja rahvusvaheliste osalejate tööst, kes tegutsevad programmi eesmärkidega hõlmatud valdkondades.
- (33) Liidu finantshuve tuleks kogu kulutsükli vältel kaitsta proportsionaalsete meetmete kaudu, mis hõlmavad rikkumiste ärahoidmist, avastamist ja uurimist, samuti kadumaläinud, alusetult väljamakstud või ebaõigesti kasutatud vahendite tagasinõudmist ning vajaduse korral haldus- ja rahaliste karistuste määramist kooskõlas finantsmäärusega.
- (34) Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtte rakendamiseks tuleks käesolevas määruses ette näha asjakohased vahendid selle tulemuste hindamiseks. Seepärast tuleks selles kindlaks määrata üld- ja erieesmärgid. Nende erieesmärkide saavutamise mõõtmiseks tuleks kehtestada mitu konkreetset ja mõõdetavat näitajat, mis peaksid jääma kehtima kogu programmi kestuse ajaks. Komisjon peaks esitama kord aastas Euroopa Parlamendile ja nõukogule seirearuande, mis peaks tuginema muu hulgas käesolevas määruses sätestatud näitajatel ning peaks andma teavet olemasolevate vahendite kasutamise kohta.
- (35) Komisjon peaks programmi rakendamisel võtma arvesse õiglase geograafilise jaotumise eesmärki ning pakkuma abi neile liikmesriikidele, kus rahastatud meetmete arv on suhteliselt väike. Komisjon peaks programmi rakendamisel võtma samuti arvesse, kas vastavalt rahvusvaheliselt tunnustatud näitajatele / seireorganitele on mõnes liikmesriigis vaja programmi eesmärkide tõhusaks

saavutamiseks võtta meetmeid, ning toetama nendes valdkondades liikmesriikide või kodanikuühiskonna meetmeid.

- (36) Kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 ⁽³⁾ („kohaldamise eeskirjad”) artikli 180 lõike 1 punktiga 1 tuleks toetuslepingus sätestada liidu antava rahalise toetuse nähtavust reguleerivad sätted, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mil see ei ole võimalik või asjakohane.
- (37) Kooskõlas finantsmääruse artikli 35 lõigetega 2 ja 3 ning selle kohaldamise eeskirjade artikliga 21 peaks komisjon asjakohasel viisil ja õigel ajal tegema kättesaadavaks teabe vahendite saajate ja liidu üldeelarvest rahastatud meetmete laadi ja eesmärgi kohta. Nimetatud teave tehakse kättesaadavaks arvestades nõuetekohaselt konfidentsiaalsust ja turvalisust ning eelkõige isikuandmete kaitset.
- (38) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt aidata arendada edasi piirkonda, kus edendatakse, kaitstakse ja rakendatakse tõhusalt võrdõiguslikkust ja isikute õigusi, nagu on sätestatud ELi lepingus, ELi toimimise lepingus, hartas ja rahvusvahelistes inimõiguste konventsioonides, millega liit on ühinenud, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda paremini saavutada liidu tasandil, võib liit kehtestada meetmed kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, nagu on sätestatud ELi lepingu artiklis 5. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimeetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (39) Selleks et tagada eelnevalt otsuse nr 1672/2006/EÜ 4. ja 5. osa, otsuse 2007/252/EÜ ja otsuse nr 779/2007/EÜ alusel läbi viidud tegevuste rahastamise järjepidevus, peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Programmi loomine ja kestus

1. Käesoleva määrusega luuakse õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programm („programm”).

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1296/2013, millega luuakse Euroopa Liidu tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programm (EaSI) ning muudetakse otsust nr 283/2010/EL, millega luuakse tööhõive elavdamise ja sotsiaalse kaasamise Euroopa mikrokrediidirahastu „Progress” (ELT L 347, 20.12.2013, lk 238).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regioonarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regioonarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

⁽³⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/12, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

2. Programm hõlmab ajavahemikku 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.

Artikkel 2

Euroopa lisaväärtus

1. Programmist rahastatakse meetmeid, millel on Euroopa lisaväärtus. Seepärast tagab komisjon, et rahastamiseks valitud meetmete eesmärk on pakkuda Euroopa lisaväärtusega tulemusi.

2. Meetmete, sealhulgas väikese mahuga ja siseriiklike meetmete Euroopa lisaväärtust hinnatakse selliste kriteeriumide alusel nagu nende panus liidu õiguse ühetaolisse ja järjepidevasse rakendamisse ning üldsuse teadlikkuse laiendamisse sellest tulevate õiguste kohta, nende potentsiaal arendada liikmesriikidevahelist vastastikust usaldust ja parandada piiriülest koostööd, nende riikidevaheline mõju, nende panus parimate tavade väljaarendamisse ja levitamisse või nende potentsiaal luua praktilisi vahendeid ja lahendusi piiriüleste või liiduüleste probleemidega tegelemiseks.

Artikkel 3

Üldeesmärk

Programmi üldeesmärk on aidata kooskõlas artikliga 4 edasi arendada ala, kus edendatakse, kaitstakse ja rakendatakse tõhusalt võrdõiguslikkust ja isikute õigusi, nagu on sätestatud ELi lepingus, ELi toimimise lepingus, hartas ja rahvusvahelistes inimõiguste konventsioonides, millega liit on ühinenud.

Artikkel 4

Erieesmärgid

1. Artiklis 3 sätestatud üldeesmärkide saavutamiseks on programmil järgmised erieesmärgid:

- a) edendada võitlust soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puuete, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel toimuva diskrimineerimisega ning austada mittediskrimineerimise põhimõtet harta artiklis 21 sätestatud alustel;
- b) hoida ära rassismi, ksenofoobiat, homofoobiat ja muid sallimatuse vorme ning võidelda nende vastu;
- c) edendada ja kaitsta puudega inimeste õigusi;
- d) edendada meeste ja naiste võrdõiguslikkust ja soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist;
- e) hoida ära laste, noorte ja naiste vastu ning kõigi muude riskirühmade, eriti lähisuhete vägivalla riskirühmade vastu

suunatud vägivalla ning selle vastu võidelda ja kaitsta sellise vägivalla ohvreid.

- f) edendada ja kaitsta laste õigusi;
- g) aidata tagada kõrgetasemeline eraelu puutumatuse ja isikuandmete kaitse;
- h) edendada ja tugevdada liidu kodakondsusest tulenevaid õigusi;
- i) võimaldada üksikisikutel tarbija või ettevõtjana siseturul oma liidu õigusaktidest tulenevaid õigusi kasutada, võttes arvesse tarbijakaitseprogrammi alusel rahastatavaid projekte.

2. Programmile eriomaseid eesmärke püütakse saavutada järgmiste meetmete abil, milleks on eelkõige:

- a) teadlikkuse ja teadmiste edendamine liidu õiguse ja poliitika ning liidu alusväärtusteks olevate väärtuste ja põhimõtete valdkonnas;
- b) liidu õigusaktide ja poliitikate tõhusa, ulatusliku ja järjepideva rakendamise ja kohaldamise toetamine liikmesriikides ning nende jälgimine ja hindamine;
- c) piiriülese koostöö edendamine, teadmiste vahetamise ja vastastikuse usalduse tugevdamine kõikide sidusrühmade seas;
- d) teadmiste ja arusaamise suurendamine võimalikest tõketest, mis mõjutavad ELi lepingu, ELi toimimise lepingu, harta ja rahvusvaheliste konventsioonidega, millega liit on ühinenud, ning liidu teiseste õigusnormidega tagatud õiguste ja põhimõtete kasutamist.

Artikkel 5

Meetmete liigid

1. Programmi raames rahastatakse muu hulgas järgmist liiki meetmeid:

- a) analüüsitegevus, nt andmete ja statistika kogumine; ühtsete meetodikate ning vajaduse korral näitajate või võrdlusnäitajate väljatöötamine; uuringud, teadusuuringud, analüüsid ja küsitlused; hindamised; suuniste, aruannete ja õppematerjalide väljatöötamine ja avaldamine; õpitoad, seminarid, ekspertide kohtumised ja konverentsid;
- b) koolitustegevus, näiteks töötajate vahetus, õpikojad, seminarid, koolitajate väljaõpe, internetipõhiste või muude koolitusmoodulite arendamine;

- c) vastastikune õpe, koostöö, teadlikkuse suurendamine ja teabe levitamine, nt heade tavade, uuenduslike käsituste ja kogemuste kindlakstegemine ja vahetus; vastastikuse hindamise ja õppe korraldamine; konverentside, seminaride, meedia-, sealhulgas online-meedia kampaaniate ja teabekampaaniate korraldamine, sealhulgas institutsioonide teavitustegevus liidu poliitilistest prioriteetidest, kui need on seotud programmi eesmärkidega; materjalide koostamine ja avaldamine programmi ja selle tulemuste kohta teabe levitamiseks; süsteemide ja töövahendite väljatöötamine, käitamine ja hooldus, kasutades info- ja kommunikatsioonitehnoloogiat;
- d) toetus põhiliste osalejate, kelle tegevus aitab kaasa programmi eesmärkide rakendamisele, nagu näiteks valitsusväliste organisatsioonide toetamine Euroopa lisaväärtusega meetmete rakendamisel, Euroopa tasandi põhiliste osalejate, Euroopa tasandi võrgustike ja sotsiaalse väärtusega ühtlustatud teenuste toetamine; liikmesriikide toetamine liidu õiguse ja poliitika rakendamisel; ning erialasutuste ja üksuste ning riiklike, piirkondlike ja kohalike ametiasutuste ning valitsusväliste organisatsioonide võrgustiku tegevuse toetamine Euroopa tasandil, sealhulgas toetuste ja tegevustoetuse näol.

2. Kaasava perspektiivi tagamiseks innustavad toetusesaajad asjaomaseid sihtrühmi osalema programmi kaudu rahastatud tegevustes.

Artikkel 6

Osalemine

1. Juurdepääs programmile on avatud kõikidele asutustele ja üksustele, kes on asutatud:

- a) liikmesriigis;
- b) Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni (EFTA) riigis, kes on Euroopa Majanduspiirkonna lepingu kohaselt selle lepingu osalised;
- c) kandidaatriigis, potentsiaalses kandidaatriigis ning liiduga ühinevas riigis vastavates raamlepingutes või assotsieerimisenõukogu otsustes või sarnastes lepingutes sätestatud nende riikide liidu programmides osalemist käsitlevate üldpõhimõtete ja -tingimuste kohaselt.

2. Tulusaamisele orienteeritud asutustel ja üksustel on juurdepääs programmile üksnes koos mittetulundusühingute või riiklike organisatsioonidega.

3. Asutused ja üksused, mis on asutatud muudes kui lõike 1 punktide b ja c kohaselt programmis osalevates kolmandates riikides, eelkõige sellistes riikides, kus kohaldatakse Euroopa naabruspoliitikat, võivad programmi tegevuses osaleda oma kulul, kui see teenib programmi eesmärki.

4. Komisjon võib teha koostööd rahvusvaheliste organisatsioonidega asjakohastes iga-aastastes tööprogrammides sätestatud tingimustel. Programmis saavad osaleda sellega hõlmatud valdkondades tegutsevad rahvusvahelised organisatsioonid kooskõlas finantsmääruse ja asjakohaste iga-aastaste tööprogrammidega.

Artikkel 7

Eelarve

1. Programmi rakendamise rahastamispakett aastatel 2014–2020 on 439 473 000 eurot.

2. Programmi rahalistest vahenditest võib katta ka kulud, mis on seotud ettevalmistavate, seire-, kontrolli-, auditi- ja hindamistoimingutega, mida on vaja programmi juhtimiseks ja selle eesmärkide saavutamise hindamiseks. Rahalistest vahenditest võib katta kulusid, mis on seotud vajalike uuringute, ekspertidega kohtumiste ja teavitustegevusega, sealhulgas institutsioonide teavitustegevus Euroopa Liidu poliitilistest prioriteetidest, kuivõrd need on seotud käesoleva määruse üldeesmärkidega, ning IT-võrgustikega seotud kulud, kui võrgustikud keskenduvad teabe töötlemisele ja vahetamisele, ning muud tehnilise ja haldusabi kulud, mis on vajalikud seoses komisjonipoolse programmi juhtimisega.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu kinnitavad ettenähtud iga-aastased assigneeringud nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 1311/2013⁽¹⁾ kehtestatud mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud piires.

4. Programmi rahastamispaketi raames eraldatakse summad igale erieesmärkide rühmale vastavalt lisas esitatud protsendimääradele.

5. Komisjon ei tohi rahastamispaketi raames eraldatud protsendimäärast kõrvale kalduda enam kui 5 protsendipunkti võrra iga erieesmärkide rühma puhul. Juhul kui selle piirmäära ületamine peaks osutuma vajalikuks, on komisjonil õigus võtta artikli 8 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et muuta iga lisas toodud arvnäitajat rohkem kui 5 ja kuni 10 protsendipunkti võrra.

Artikkel 8

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 7 lõikes 5 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile kogu programmi kestuse ajaks.

⁽¹⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega sätestatakse mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artikli 7 lõikes 5 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 7 lõike 5 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusaktist teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 9

Rakendusmeetmed

1. Komisjon rakendab programmi kooskõlas finantsmäärusega.

2. Programmi rakendamiseks võtab komisjon vastu aastased tööprogrammid rakendusaktide kujul. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 10 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Iga iga-aastase tööprogrammiga rakendatakse programmi eesmärgid, määrares kindlaks järgmise:

a) võetavad meetmed kooskõlas artiklis 3 ja artikli 4 lõikes 1 sätestatud üld- ja erieesmärkidega, sh rahaliste vahendite esialgne jaotus;

b) põhilised rahastamiskõlblikkuse valiku- ja hindamiskriteeriumid nende pakkumuste väljavalimiseks, millele antakse rahalist toetust kooskõlas finantsmääruse artikliga 84 ja selle rakenduseeskirjade artikliga 94.

c) toetusteks kasutatavate iga-aastaste kulude minimaalne protsendimäär.

4. Tagatakse asjakohane ja õiglane rahalise toetuse jaotamine artikli 4 lõikes 1 osutatud erieesmärkidega hõlmatud eri valdkondade vahel, võttes arvesse eelmiste, artiklis 15 osutatud otsustega kehtestatud ajavahemiku 2007-2013 programmide raames juba eraldatud rahastamise taset. Otsuse tegemisel vahendite eraldamiseks nimetatud valdkondadele iga-aastastes

tööprogrammides võtab komisjon arvesse vajadust säilitada piisavat rahastamise taset ja tagada meetmete järjepidevus ja rahastamise prognoositavus kõigi artikli 4 lõikes 1 sätestatud erieesmärkidega hõlmatud eri valdkondade jaoks.

5. Pakkumuskutsed avaldatakse igal aastal.

Artikkel 10

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. See komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 11

Vastastikune täiendavus

1. Komisjon tagab koostöös liikmesriikidega sidususe ja täiendavuse ning koostööteiste liidu vahenditega, muu hulgas õigusprogrammiga, programmiga „Kodanike Euroopa”, Euroopa Liidu tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmiga, ning muude programmidega tööhõive ja sotsiaalküsimuste, siseküsimuste, tervise ja tarbijakaitse, hariduse, koolituse, noorte ja spordi, infoühiskonna ning laienemise valdkonnas, eelkõige ühinemisele abi rahastamisvahendi (IPA II) ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega.

2. Komisjon tagab ka üldise vastavuse, vastastikuse täiendavuse ja sünergia liidu organite ja asutuste tööga, kes tegutsevad programmi eesmärkidega hõlmatud valdkondades.

3. Programm võib jagada ressursse muude ühenduse rahastamisvahenditega, eelkõige õigusprogrammiga, et viia ellu meetmeid, mis vastavad mõlema programmi eesmärkidele. Meedet, mida on rahastatud käesoleva programmi raames, võidakse rahastada ka õigusprogrammist, eeldusel, et rahastamine ei kata samu kuluartikleid.

Artikkel 12

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon astub vajalikke samme tagamaks, et käesolevast programmist rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve pettuse, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse eest ennetustegevuse, tõhusa kontrolli ja alusetult välja makstud summade sissenõudmisega ning vajaduse korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate haldus- ja rahaliste karistustega.

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida nii dokumentide põhjal kui ka kohapeal kõiki toetusajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda on rahastatud programmi raames liidu vahenditest.

3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib teostada juurdlust, sealhulgas kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ ning nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽²⁾ materiaal- ja menetlusõiguse normidele, et teha kindlaks, kas käesoleva programmi alusel rahastatud toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või lepinguga seoses on esinenud pettust, korruptsiooni või mis tahes muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöölepingud ning käesoleva programmi rakendamise tulenevad lepingud, toetuslepingud ja toetuse määramise otsused sätteid, millega antakse komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile selgesõnaliselt volitused korraldada oma pädevuse piires nendes lõigetes osutatud auditeid ja juurdlusi.

Artikkel 13

Seire ja hindamine

1. Komisjon seirab programmi iga-aastaselt, et jälgida selle raames ellu viidud meetmete rakendamist ning artiklis 4 osutatud erieesmärkide saavutamist. Seire käigus hinnatakse samuti, kuidas programmi meetmete raames on käsitletud soolise võrdõiguslikkuse, mittediskrimineerimise ja lastekaitse küsimusi.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule:

a) iga-aastase seirearuande artikli 14 lõikes 2 sätestatud näitajate ja olemasolevate vahendite kohta;

b) vahehindamise aruande hiljemalt 30. juuniks 2018.;

c) järeelhindamise aruande 31. detsembriks 2021.

3. Vahehindamise aruandes hinnatakse programmi eesmärkide saavutamist, vahendite kasutamise tõhusust ning programmi Euroopa lisaväärtust eesmärgiga määrata kindlaks,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

kas programmiga hõlmatud valdkondades tuleks rahastamist pikendada, muuta või see peatada pärast 2020. aastat. Peale selle uuritakse aruandes programmi mis tahes lihtsustamise võimalust, selle sisemist ja välist ühtsust ning kõikide eesmärkide ja meetmete jätkuvat asjakohasust. Selles võetakse arvesse artiklis 15 osutatud otsustega kehtestatud eelmiste programmide (2007-2013) järeelhindamiste tulemusi.

4. Järeelhindamise aruandes hinnatakse programmi pikaajalisi mõjusid ning programmi mõju püsivust eesmärgiga aidata teha otsus järgmise programmi kohta.

Artikkel 14

Näitajad

1. Kooskõlas artikliga 13 on käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud näitajad aluseks seirele ja hindamisele, mis ulatuses on iga programmi artiklis 4 sätestatud erieesmärk artiklis 5 sätestatud meetmete kaudu saavutatud. Neid tuleb võrrelda eelnevalt määratletud lähtejoonega, mis kajastab olukorda enne eesmärkide elluviimist. Kui see on asjakohane, esitatakse näitajad muu hulgas soo, vanuse ja puude kaupa.

2. Lõikes 1 osutatud näitajad sisaldavad muu hulgas järgmist:

a) isikute arv ja osatähtsus sihtrühmas, kelleni programmi raames rahastatud teadlikkuse suurendamise meetmed jõuavad;

b) programmi raames rahastatud koolitustel, vahetustes, õppereisidel, õpikodades, seminaridel jne osalenud sidusrühmade arv;

c) teadmiste taseme tõus liidu õiguse ja poliitika ning, kui see on asjakohane, liidu alusväärtusteks olevate väärtuste ja põhimõtete valdkonnas programmi raames rahastatud tegevustes osalejate rühmades, võrreldes kogu sihtrühmaga;

d) piiriülese koostöö juhtude, tegevuste ja väljundite arv;

e) osalejate hinnangud tegevuste kohta, milles nad osalesid ja nende tegevuste (eeldatava) jätkusuutlikkuse kohta;

f) programmi raames rahastatud tegevuste geograafiline haare;

- g) iga erieesmärgiga seotud taotluste ja toetuste arv;
- h) taotlejate poolt soovitud ja neile eraldatud rahastamise tase iga erieesmärgi puhul.

3. Lisaks lõikes 2 osutatud näitajatele hinnatakse programmi vahe- ja järelhindamise aruannetes muu hulgas järgmisi näitajaid:

- a) programmi Euroopa lisaväärtus, sealhulgas programmi tegevuste hindamine, arvestades sarnaseid algatusi, mis on välja töötatud siseriiklikul ja Euroopa tasandil ja mis ei ole liidu poolt rahastatud, ning nende (eeldatavad) tulemused ning liidu rahastamise eelised ja/või puudused, võrreldes kõnealust tüüpi meetmete siseriikliku rahastamisega;
- b) rahastamise tase võrreldes saavutatud tulemustega (tõhusus).
- c) võimalikud haldusalased, organisatoorsed ja/või struktuurilised takistused programmi sujuvamaks, tulemuslikumaks ja tõhusamaks rakendamiseks (lihtsustamise ulatus).

Artikkel 15

Üleminekumeetmed

Meetmeid, mis algatatakse otsuse nr 1672/2006/EÜ 4. osa (mitte diskrimineerimine ja mitmekesisus) ja 5. osa (sooline võrdsuslikkus), otsuse nr 2007/252/EÜ või otsuse nr 779/2007/EÜ alusel, reguleerivad jätkuvalt nende otsuste sätteid kuni nende lõpuleviimiseni. Nende meetmete puhul käsitatakse viiteid otsuse nr 1672/2006/EÜ artiklis 13, otsuse nr 2007/252/EÜ artiklis 10, otsuse nr 779/2007/EÜ artiklis 10 osutatud komiteedele viidetena käesoleva määruse artikli 10 lõikes 1 sätestatud komiteele.

Artikkel 16

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. detsember 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
L. LINKEVIČIUS

LISA

RAHALISTE VAHENDITE ERALDAMINE

Programmi rahastamispaketi raames eraldatakse summad artikli 4 lõikes 1 sätestatud erieesmärkide rühmadele järgmiselt:

Erieesmärkide rühm	Osa rahastamispaketist (%)
Rühm 1	57 %
— edendada võitlust soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel toimuva diskrimineerimisega ning austada mittediskrimineerimise põhimõtet harta artiklis 21 sätestatud alustel;	
— hoida ära rassismi, ksenofoobiat, homofoobiat ja muid sallimatuse vorme ning võidelda nende vastu;	
— edendada ja kaitsta puudega inimeste õigusi;	
— edendada meeste ja naiste võrdõiguslikkust ja soolist süvalaiendamist.	
Rühm 2	43 %
— hoida ära laste, noorte ja naiste vastu ning kõigi muude riskirühmade, eriti lähisuhete vägivalda riskirühmade vastu suunatud vägivalda ning selle vastu võidelda ja kaitsta sellise vägivalda ohvreid;	
— edendada ja kaitsta laste õigusi;	
— aidata tagada kõrgetasemeline eraelu puutumatuse ja isikuandmete kaitse;	
— edendada ja tugevdada liidu kodakondsusest tulenevaid õigusi;	
— võimaldada üksikisikutel tarbija või ettevõtjana oma liidu õigusaktidest tulenevaid õigusi siseturul kasutada, võttes arvesse tarbijakaitseprogrammist rahastatavaid projekte;	